

ԴՊ գանգին արտաթուռնող տարտարին գոռ շեփորայք
Ըզնինիկ յաւերժափակ կոչին ի մուկն անդրնդոց.
Դրընդեն թընդան լայնախոռոչ թոյրաթուխ փապք և փապարք,
Ընդ շըռինդն յայն կոյր այերք փորտտան բոմբ ի բոմբինն:
Ոչ հանգոյն երբեք կայծակըն շանթընկէց բարկացայա
Էջ ճայթոեաց շառաւաձայն յերկնաբերձ վեհ կայենից.
Քաւ յերկրէ՝ երերագին 'դ այսքան տարտուռ գալ ի զոչ:
Մինչ յընդերս իւր վիժամերձ ճընչէ զշողիս բըռնամուզ:

Ի թոհոս վըհիցն ի դուրս անդ յամենուտոս դեւք ընդոսո՝
Խուժեալ գան զուենդազուեղ ի բարձրաբերձ զրանցն ի մուտո:
Ո՛հ, զէ՛ զաղրաթորմի կերպարանք, որչափ անհղք.
Եւ յայս իւր անդ նոցուն՝ մահ և սոսկումն որքանի:
Գազանաց թաթիւք կիտոց զոփեալ տափեն հետք զերկիր:
Մարդկային այլք ի ճակատս ունին զինակս օճախով.
Տուտս անհղ ուրտապոստ առ ի թիկանցըն կուռէ
Հանգրիհեալ՝ խարազանաց զօրէն՝ հանգոյցս և պարզէ:

Բիւր Արպեայք անդ գարչ և պիղծի և Կենտարոսք բիւրաւոր
Անդ Սփինքս և զալկահար են Գորգոնայք քոյրաթիւ.
Հազարք հազարաց ոռնան Սկիւլայք անյաղուրդ:
Եօթնազուսի շրչեն Հիդրայք, ուռնեն փրքան և Պիտոնք,
Քիմերայք եռաբերանք արձակեն բոց սեւաթոյր:
Անարդել անդ Պսիւփեմք և Ժահազէմ Գերիոնք,
Եւ այլ բիւր խոռնաբընդոր հրէշք այլանդակք և անլուր,
Բազմազան կերպարանաց ի մի ձուլումն անճոռնի:

Կէսք յահակ կոյս, կէսք ի յաջ՝ անձնիւր հրոսակ յամբոխէն
Ջառաջեաւ գան բուրբել վիսապանծ սէջ արքային:
Վերամբարձ գահազուսի Պուտոն ի մէջ առենին՝
Ջանհեթեթ տաժանակիր ունի յաջումք ըզմահակ.
Ոչ ժայռ ինչ ծովածին, ոչ վիժարդեան ձուռք յԱլպեայս:
Մի՛ Կալպեայ ևս զըլտովին, քաւ և մեծին Ատլանտայ՝
Բըլլալափ ողէ բարձու կանգնել ի վեր հառակաւ
Վիթխարին քան զայն ճակատ մեծ, քան զեղջիւրոն երկնաբերձ:

Յախորտ վըսեմութիւն զոռազաղէմ երեսացն՝
Ըզսոռկումն յարդեալ՝ և ևս յաւելու շուք վեհափառ.
Այք իւր բոցափառք, զըմենհայեաց թունաբուսի,
Ջարադոյժ վարսամաց հանգոյն փայլեն շող ի շող.
Ըզծնօտիւքն թանձրախիտ մօրուացն արձակ բուրբեալ՝
Սրփեալ գան մինչ ի կուրծս անդ իջանեն թաւամալ.
Փեռեկէ անձաւարաց հանգէտ վըհից խորախոր
Ըզբերան իւր՝ շաղեալ մածեալ յարին թըխաթոյր:

Որպէս մուխ ծրծրմալի ժայթքեալ զեղու բոցափառ
Ջայնիւ որտաւազոյ ի Մօնգրեկ ժանտաւոյր,
Հանգոյն իմն և՛ զաղբր բերանոյն փուք տուրեւառ,
Հանգոյն են զարշահատ շուռն և՛ հաղաք բոցահրատ.
Ի բանալ անդ բերանոյն՝ Կերբեր զկաղկանձըն կալաւ,
Անշըշուռն համարցաւ Հիդրա ձայնին իւր ի լուր,
Կոկիտոն կարկաշտոն կաց, տարտեցին 'դ այն տանդարք,
Եւ լուան Պուտոնին եւեթ խօսեցըն բոմբինք:

Տասույ. — Արատոսթիան Երոսասպեմի. Երգ Դ. 5-8.

Թարգմ. Հ. Ա. Վ. ՏԻՐՈՅԵԱՆ